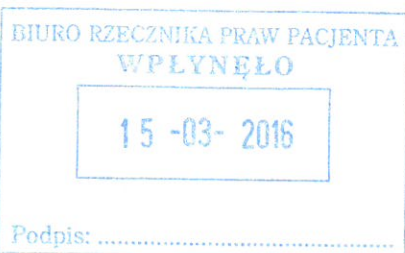

Warszawa, dnia 10 marca 2016 r.

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

DL-III-070-129/15/8
1603.10-00256

~~Pan
Konstanty Radziwiłł
Minister Zdrowia~~

Szanowny Panie Ministrze,

W załączeniu przesyłam pismo Rzecznika Praw Pacjenta z dnia 8 października 2015 r., nr RzPP-ZPP.420.3.2015.AS, w sprawie *zapewnienia ciągłości opieki i nadzoru nad pacjentami, wobec których wykonywany jest środek zabezpieczający – w sytuacji, gdy ustana przesłanka do dalszej realizacji tego środka*, z uprzejmą prośbą o rozważenie podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do wprowadzenia stosownych zmian w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375, ze zm.)

Jak wynika z treści powołanego wyżej wystąpienia Rzecznika Praw Pacjenta, sygnalizowanym problemem jest kwestia czasu trwania procedury, której skutkiem byłoby przymusowe umieszczenie w domu pomocy społecznej osoby zwalnianej ze szpitala psychiatrycznego (od chwili wystąpienia do sądu opiekuńczego, do chwili wydania przez ten sąd orzeczenia oraz jego wykonania).

Zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, osoba, która wskutek choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego nie jest zdolna do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych i nie ma możliwości korzystania z opieki innych osób oraz potrzebuje stałej opieki i pielęgnacji, lecz nie wymaga leczenia szpitalnego, a jednocześnie ona lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na przyjęcie jej do domu pomocy społecznej, a brak opieki zagraża życiu tej osoby, organ do spraw pomocy społecznej może wystąpić do sądu opiekuńczego miejsca zamieszkania tej osoby z wnioskiem o przyjęcie do domu pomocy społecznej bez jej zgody. Z wnioskiem tym może

wystąpić również kierownik szpitala psychiatrycznego, jeżeli osoba wymagająca skierowania do domu pomocy społecznej ze względu na swój stan psychiczny nie jest zdolna do wyrażenia na to zgody.

W przypadku osób zwalnianych z zakładu psychiatrycznego, wobec których stosowany był środek zabezpieczający, o którym mowa w art. 93a § 1 pkt 4 k.k., procedura w powyższym przedmiocie może być zapoczątkowana, dopiero od momentu wydania przez sąd, na podstawie art. 204 § 1 k.k.w., orzeczenia o zwolnieniu z zakładu psychiatrycznego. Wówczas możliwe są dwa scenariusze działania. Pierwszy, kiedy sąd orzekający o zwolnieniu z zakładu psychiatrycznego, na podstawie art. 204 § 3 k.k.w., zawiadamia właściwy organ do spraw pomocy społecznej o potrzebie przyjęcia sprawcy do domu pomocy społecznej, a ten w przypadku, o którym mowa w art. 39 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, wystąpi do sądu opiekuńczego o orzeczenie przymusowego umieszczenia w domu pomocy społecznej. Drugi, jak wyżej wskazano, z takim wnioskiem może wystąpić kierownik szpitala psychiatrycznego, z którego sprawca jest zwalniany, gdy sprawca ze względu na swój stan psychiczny nie jest zdolny do wyrażenia na to zgody.

Jak wynika z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, sąd opiekuńczy orzeka po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna się odbyć nie później niż w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku. Tak więc niezbędną jest procedura pozwalająca na bezzwłoczne przymusowe umieszczenie skazanego w ośrodku pomocy społecznej, niezależnie od tego, iż zgodnie z art. 46 ust. 3 tej ustawy, do czasu przyjęcia osoby do domu pomocy społecznej organ do spraw pomocy społecznej powinien jej zapewnić niezbędną pomoc. Przepisy w tym zakresie powinny znaleźć się w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego.

Z powołaniem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Łukasz Piętniak
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pani Krystyna Barbara Kozłowska – Rzecznik Praw Pacjenta (RzPP-ZPP.420.3.2015.AS)

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Departament Legislacyjny
00-950 Warszawa, Al. Ujazdowskie 11
centrale tel. 22 62 12 888

DL-III-070-12915/8

16 03 10 - 002 56

Pełni

Krzyszyna Barbara Kozłowska

Rzecznik Praw Pacjenta

ul. Młynarska 46

01-171 Warszawa

